

siger sig selv, at det maaske paa de Paragraffer, der vedrøre Ministeriet for offentlige Arbejder, har maattet give sig stærkere Udslag end paa noget af de andre Ministeriers Budgetter. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at hvis man sammenligner, findes der opført paa det Finanslovforslags § 27 II, vi nu behandle, et Beløb, der med et rundt Tal er $12\frac{1}{4}$ Mill. Kr., medens man paa samme Afsnit § 27 II paa indeværende Aars Finanslov vil finde et Beløb opført af ca. $11\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar det nu erindres, at der paa § 27 II er opført $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Henhold til de nye Jernbanelove, vil det ses, at drager man disse $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fra de $12\frac{1}{4}$ Mill., vil man komme til et Beløb, der er mellem 1 og 2 Mill. Kr. mindre paa § 27 II end det tilsvarende Beløb i indeværende Aar. Jeg har ønsket at gøre opmærksom paa dette Forhold. Det har selvfølgelig medført, at det ikke har været muligt i saa stor Udstrækning, som det maaske ellers kunde være ønskeligt, og som det maaske i sig selv paakræves, at imødekomme de mange Ønsker og Krav, der altid fremkomme om Udvidelser af Toggangen, Oprettelse af Billetsalgssteder, Billetsalgssteders Omdannelse til Holdepladser, deres Omdannelse igen til Stationer osv., Krav, der ogsaa tydeligt nok have givet sig Udtryk gennem de mange Udtalelser og Henvendelser, der ere rettede til Ministeriet for offentlige Arbejder i de Dage, Forhandlingerne have været.

Naar jeg i nogen Grad har ment at kunne vise den meget nødvendige og meget ønskelige Resignation ved det foreliggende Finanslovforslags Udarbejdelse, er det til Dels ogsaa begrundet i, at jeg er enig i, hvad der fra vort Partis Ordførers Side blev udtalt ved Begyndelsen af denne Behandling, idet han gjorde opmærksom paa, at der paa Statsregnskabet viste sig at være for § 27's Vedkommende og specielt for det Afsnit af § 27, der vedrører Statsbanerne, en ret betydelig ubrugt Sum, et Beløb paa ca. $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som ikke er kommet til Anvendelse. Jeg er enig i den Betragtning og har ogsaa haft Lejlighed til før at fremsætte lignende Betragtninger, at det er mindre heldigt, at der stadig Aar efter Aar fremkommer ret store, som man plejer at kalde dem,

besparede Beløb paa § 27 og specielt § 27 II. Jeg er gaaet ud fra, at har det end været nødvendigt med Hensyn til specielt de paa § 27 II opførte Beløb at vise nogen Resignation, behøver det ikke at betyde, at der udføres væsentligt mindre Arbejde paa Jernbanevesenets Omraade, idet der maa paaregnes ogsaa for indeværende Finansaar — jeg kan gerne sige desværre — et ikke ringe Beløb, der ikke vil komme til Anvendelse og derfor vil kunne komme til Anvendelse i Finansaaret 1909—10, for hvilket det Finanslovforslag, vi her behandle, skal gælde.

Efter at have gjort disse noget almindelige Bemærkninger ønsker jeg endnu, inden jeg gaar over til at omtale de enkelte Spørgsmaal, der fra mange ærede Medlemmer ere rettede til mig, at gøre en Bemærkning, der for saa vidt ogsaa kan siges at være almindelig, som den i Virkeligheden har Ærinde til de fleste af de Udtalelser, der ere fremsatte i Anledning af specielt de Afsnit af Finansloven, der vedrører Statsbanernes Administration. Der har fra flere Medlemmers Side været talt, som om Statsbaneadministrationen gik ud fra, at Publikum var til for Statsbanernes Skyld, medens det selvfølgelig er omvendt, at Statsbanerne ere til for Publikums Skyld — jeg tror, det er et omtrent ordret Citat af, hvad et æret Medlem udtalte forleden Dag. Jeg vil gerne overfor den Opfattelse, som jeg i øvrigt ikke skal komme nærmere ind paa, gøre opmærksom paa, at hvad specielt Affattelsen af den Del af Finanslovforslaget angaar, som vedrører Statsbaneadministrationen, er det ingenlunde saaledes, at det er Ministeren, der overfor Statsbaneadministrationen har maattet kræve yderligere Bevillinger, men det er tværtimod saadan, at den Resignation, jeg har talt om, har givet sig Udslag derigennem, at det har været nødvendigt for Ministeren at stryge en lang Række af de Bevillinger, der fra Administrationens Side have været foreslaede, for at kunne faa et Budget for Statsbanernes Vedkommende, der, hvad baade § 6 I og § 27 II angaar, kunde siges at være nogenlunde forsvarligt under Hensyn til den finansielle Stilling, som den er i dette Øjeblik. Jeg har ønsket at gøre denne Bemærkning, for at ingen skulde